

2. Ulgi powyższe stosuje się, o ile dana grupa podróżnych składa się conajmniej z 30 osób i odległość przejazdu w jedną stronę wynosi conajmniej 30 kilometrów.

3. Osoby, korzystające z ulgi, nie mogą wymagać wyznaczenia dla swego przejazdu oddzielnych wagonów lub przedziałów.

4. Przejazd ulgowy w zasadzie odbywać się może tylko pociągami osobowymi lub mieszanymi względnie pociągami umyślnymi (dodatkowymi).

Dyrekcje kolejowe mogą jednak, o ile na to pozwolą warunki ruchowo-techniczne, dopuścić przejazd ulgowy również pociągami pośpiesznymi po uiszczeniu, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, należności, przypadającej za odpowiednią ilość biletów dodatkowych na pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż, a w razie przejazdu w wagonach kl. IV według taryfy kl. III.

5. W celu uzyskania ulgi Komitet, zarządzający pielgrzymką lub Towarzystwo (Związek, Stowarzyszenie i t. p.), zarządzające zjazd, wycieczkę, wystawę i t. p. powinien zwrócić się przynajmniej na 7 dni przedtem pisemnie do Dyrekcji kolejowej, w której obrębie leży stacja rozpoczęcia podróży, względnie stacja, przy której odbywa się dany zjazd i t. p. Zgłoszenie to powinno zawierać: cel podróży, datę zamierzonego przejazdu (względnie przejazdów), dokładną marszrutę oraz ilość uczestników podróży.

Na podstawie otrzymanego zgłoszenia Dyrekcja kolejowa ustala szczegółowe warunki przejazdu (wzgl. przejazdów).

6. Dyrekcja kolejowa względnie Dyrekcje kolejowe we wzajemnym porozumieniu się ulgę powyższą mogą zastosować również w ten sposób, że przejazd w kierunku pierwotnym do miejsca zjazdu i t. p. odbywa się za opłatą normalną, w kierunku zaś powrotnym za przejazd pociągiem osobowym lub mieszanym pobiera się:

- a) w wagonach klasy III połowę taryfy klasy IV,
 - b) w wagonach klasy II połowę taryfy klasy III, i
 - c) w wagonach klasy I połowę taryfy klasy II
- nawet w tym wypadku, gdy uczestnicy pielgrzymki, zjazdu i t. p. powracają do różnych stacyj i przytem nie grupami, lecz pojedynczo, pod warunkiem: wszakże zastosowania ograniczeń, przewidzianych w punkcie 2.

W razie użycia pociągu pośpiesznego pobiera się opłaty dodatkowe za pośpiech w myśl punktu 4.

7. Za przejazd pociągiem umyślnym (dodatkowym) pobiera się opłatę za rzeczywistą ilość osób każdej klasy na podstawie zasad wyżej ustalonych, nie mniej jednak niż za 500 osób według taryfy klasy IV.

Dyrekcja może przytem zażądać złożenia kaucji do wysokości opłaty najniższej za dany pociąg; kaucję tę ma kolej prawo zaliczyć na swoje dobro, o ile zamawiający pociąg odwoła.

8. Dyrekcji kolejowej przysługuje prawo ze względów ruchowo-technicznych zastosować uproszczone warunki przejazdu, jako to: wyznaczyć wagony klasy czwartej lub towarowe, doczepić je do pociągu mieszanego i t. p., a nawet z tychże względów wogóle odmówić ulgi niniejszej".

11) W razie IV „Przewóz bagażu” punkt 4 otrzymuje brzmienie: „4. Za ubezpieczenie strat, mo-

gących wyniknąć skutkiem nieterminowej dostawy bagażu, pobiera się od każdego zaczętych 100 jednostek taryfowych zadeklarowanej sumy oraz od każdego zaczętych 10 km. odległości przewozu 0,2 jednostki taryfowej. Przypadająca do pobrania należność zaokrągla się do pełnych jednostek taryfowych wzwyż”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

376.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 18 kwietnia 1924 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych „**Postanowienia taryfowe**” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W p. 41 w wierszu 3-im liczbę „3000 kg.” zmienia się na „1000 kg.”

W p. 66 w wykazie towarów przy nazwie „trumny drewniane, próżne i t. d.” skreśla się numer gr. „125”.

W p. 67 w wierszu pierwszym skreśla się słowa „w sztabach”.

W p. 90 w wierszu pierwszym po wyrazie „właścicieli” dodaje się „oznaczone znakiem [P]”.

W p. 98 w ustępie „II. Wykaz opłat miejscowych” w poz. b) opłaty za przewóz pomiędzy st. Podgórze—Płaszów a ładownią Podgórze—Wisła zmienia się z 300, 600 i 20 odpowiednio na 500, 1000 i 30 jednostek taryfowych.

P. 100 otrzymuje brzmienie następujące:

„100. Na liniach Chełmża—Mełno i Wejherowo—Zamostne okręgu Gdańskiego tudzież na liniach Dolina—Wygoda i Pałachicze—Tłumacz okręgu Stanisławowskiego wszystkie opłaty przewozowe, podane w częściach III, IV i V Taryfy niniejszej, pobiera się z podwyższeniem o 100%”.

W „Wykazie opłat dodatkowych” w p. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i t. d.” ustęp d) uzupełnia się zdaniem „oraz dla przesyłek, załadowywanych lub wyładowywanych z dwóch połączonych platform”.

§ 2. W części III Taryfy towarowej „**Nomenklatura i klasyfikacja towarów**” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W gr. 5 „Siano, słoma i t. d.” w poz. a) w rubryce klasyfikacji dla przesyłek wagonowych obok klasy „VIII” dodaje się odsyłacz „²⁾”.

W gr. 11 „Chmiel” w rubryce klasyfikacji dla przesyłek wagonowych obok klasy „IV” dodaje się odsyłacz „⁶⁾”.

W gr. 27 „Nabiał” w uwadze 3) słowa „świeże i zsiadłe” zastępuje się wyrazem „wszelkie”.

W gr. 30 „Puch i pierze” klasyfikację zmienia się na „¹⁴⁾ — III”.

W gr. 41 „Materiały drzewne” w poz. i) klasę wagonową zmienia się z VI na VII.

W gr. 48 „Rudy” wprowadza się po poz. b) nową pozycję c) o treści następującej:

„c) Wszelkie inne rudy II — VI”.

W zależności od tego dotychczasowa poz. c) otrzymuje oznaczenie d).

W gr. 50 „Sól zwykła” wprowadza się nową pozycję c):

„c) Sól kuchenna II — VII”.

Do tytułu tejże grupy 50 oraz grup 8, 43, 44, 64, 77 i 127 dodaje się odsyłacz **), a w rubryce „Uwagi” zamieszcza się uwagę treści następującej:

„**) Patrz część V „Taryfy wyjątkowe”.

W gr. 55 „Kamienie i t. d.” w poz. a) w ust. 1 w rubryce klasyfikacji dla przesyłek wagonowych obok klasy IX dodaje się odsyłacz „⁹⁾”.

W gr. 63 „Żelazo i stal” poz. c) uzupełnia się słowami „oraz żelazo pokryte ołowiem, cynkiem lub cyną”.

W gr. 64 „Inne metale i t. d.” w poz. c) po wyrazie „aluminium” dodaje się: „antymon, cyna i inne metale, osobno niewymienione”.

W gr. 84 „Bawełna” w poz. a) klasyfikację zmienia się na „¹⁴⁾ — III”.

W gr. 87 „Wełna” klasyfikację zmienia się na „¹⁴⁾ — III”.

§ 3. W części V Taryfy towarowej „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 18, poz. 184 i № 30, poz. 303) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

P. 1 „Postanowień ogólnych” do Taryf wyjątkowych wewnętrznych uzupełnia się zdaniem: „Brak takiego żądania uprawnia kolej do zastosowania taryf normalnych”.

W tar. wyj. № 3 na przewóz materiałów drzewnych w p. 2 „Opłaty” w wierszu drugim słowa „w poz. od a) do h)” zmienia się na „w poz. od a) do i)”.

W tar. wyj. № 6-a i № 6-b na przewóz węgla p. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się zdaniem: „Nadawcą może być tylko krajowa kopalnia węgla”.

W tar. wyj. № 6-c na przewóz koksu p. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się zdaniem: „Nadawcą może być tylko krajowa koksownia lub gazownia”.

W tar. wyj. № 14 na przewóz łodzi sportowych p. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się zdaniem: „lub Okręgowego Związku Tow. Wioślarskich w Poznaniu”.

W tar. wyj. № 15 podaną w p. 2 „Opłaty” tabelkę zmienia się w sposób następujący:

„A. Przy przesyłkach do stacji okręgów dyrekcyjnych: warszawskiego, radomskiego i wileńskiego:

	z Limanowej	z Ustrzysk i ze Lwowa Podzamcza	z innych stacji
a) benzyny, eteru naftowego, gazoliny, ligroiny, wazeliny i parafiny. . . .	25 ^o /o	10 ^o /o	20 ^o /o
b) nafty oczyszczonej, olejów smarowych, smarów i oleju parafinowego	30 ^o /o	15 ^o /o	25 ^o /o
c) wszystkich innych przetworów naftowych, oprócz wosku ziemnego. . . .	35 ^o /o	20 ^o /o	30 ^o /o

B. Przy przesyłkach do stacji wszystkich innych okręgów dyrekcyjnych:

	z Limanowej	z Ustrzysk i ze Lwowa Podzamcza	z innych stacji
a) benzyny, eteru naftowego, gazoliny, ligroiny, wazeliny i parafiny. . . .	20 ^o /o	5 ^o /o	15 ^o /o
b) wszystkich innych przetworów naftowych, oprócz wosku ziemnego. . . .	25 ^o /o	10 ^o /o	20 ^o /o*

P. 1 „Postanowień ogólnych” do Taryf wyjątkowych wywozowych, przywozowych i tranzytowych uzupełnia się zdaniem: „Brak takiego żądania uprawnia kolej do zastosowania taryf normalnych”.

W p. 2 tychże „Postanowień” po wyrazie „skierowane” dodaje się „w obrębie Państwa Polskiego”.

W tar. wyj. IV na przewóz ropy naftowej dodaje się w końcu uwagę treści następującej:

„Uwaga. Taryfę wyjątkową IV stosuje się również przy przewozie ropy naftowej do fabryki chemicznej „Azot” w Jaworznie przy udowodnionym wywozie zagranicę przetworów chemicznych w ilości i na warunkach, ustalonych wyżej dla rafinerji naftowych”.

W tar. wyj. VII na przewóz rudy dodaje się w tytule po słowach „(z gr. 48)” słowa: „i fosforytów (z gr. 74)”. W zależności od tego w p. 3 „Warunki stosowania” po słowach „adresowanych do hut” dodaje się „lub fabryk chemicznych”.

W tar. wyj. VIII na wywóz materiałów drzewnych w tytule taryfy dodaje się: „oraz klepek beczkowych (z gr. 43)”, a w p. 2 „Opłaty” słowa „w poz. od a) do h) grupy 41” zmienia się na „w poz. od a) do i) grupy 41 oraz klepek beczkowych z grupy 43”, oraz uwagę do tejże taryfy VIII uzupełnia się zdaniem: „oraz do przesyłek, nadawanych do przystani rzecznych dla dalszego wywozu wodą do Gdańska”.

W tar. wyj. X na wywóz cementu w p. 1 „Obszar ważności” dodaje się w końcu „i Gdyni”, też same wyrazy wstawia się i w p. 3 „Warunki stosowania” po słowach „do Gdańska”.

Wprowadza się następujące nowe taryfy wyjątkowe:

„Taryfa wyjątkowa XVII.

Na wywóz zagranicę soli kuchennej (z gr. 50).

1. Obszar ważności. Od stacji Gniezno, Inowrocław, Ciechocinek, Wieliczka i Bochnia do wszystkich stacji granicznych oraz do Gdańska i Gdyni.

2. Opłaty. Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według klasy IX za całą odległość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze w. m. Gdańska.

3. Warunki stosowania. Przesyłki powinny być nadawane za listami przewozowymi komunikacji międzynarodowej; przy przesyłkach do stacji Zemgale, Niegoriетоje, Szepietówka i Wołoczyska stosuje się listy przewozowe wewnętrzne. Przy przesyłkach do Gdańska i Gdyni przewoźne oblicza się początkowo według klasy normalnej VII za całą odległość przewozu i dopiero po złożeniu Dyrekcji Gdańskiej w terminie 4-miesięcznym dowodu o dokonany wywozie zagranicę drogą morską (przez okazanie konosamentu) oraz przedłożeniu pierwotnego listu przewozowego, zwracana będzie różnica opłat pomiędzy taryfą normalną a niniejszą taryfą wyjątkową.

Taryfa wyjątkowa XVIII.

Na wywóz węgla kamiennego (z gr. 47) do Łotwy.

(Obowiązuje do dnia 1 czerwca 1924 r.).

1. Obszar ważności. Od stacji Hajduki do stacji Zemgale.

2. Opłaty. Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według opłaty 170 jednostek taryfowych za 100 kg.

3. Warunki stosowania. Przesyłki w ilości, nie przekraczającej 3000 ton powinny być adresowane na imię Zarządu Łotewskich Kolei Państwowych (Latvijas Dzelscelu Virsvalde).

W „Tablicy opłat przewozowych do taryf wyjątkowych” w uwadze, oznaczonej **), dodaje się w końcu zdanie następujące:

„t. j. przy załadunku do wagonów o ładowności 15.000 kg. i więcej — za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej za 15.000 kg., przy załadunku zaś do wagonów o ładowności mniejszej niż 15.000 kg. — za ładowność wagonu”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

377.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 kwietnia 1924 r.

w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatku obrotowego na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na mocy art. 5 lit. a), 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Suma obrotu, którą należy wykazać w deklaracji podatkowej lub w tymczasowym zgłoszeniu za pierwszy kwartał 1924 r. zgodnie z postanowieniem § 37 ustępu 2 niem. ustawy o podatku obrotowym z dn. 24 grudnia 1919 r. (Dz. U. Rzeszy str. 2157) w brzmieniu ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy część I str. 373), ma być podana w markach polskich z przeliczeniem na złote (równie frankom złotym) według przeciętnej wartości za pierwszy kwartał 1924 r., którą ustala się w wysokości 1 złoty = 1.780.000 mk.

§ 2. Przedpłata za pierwszy kwartał winna być obliczona w złotych na podstawie obrotu, przeliczanego na złote zgodnie z postanowieniem § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Jeżeli przy zastosowaniu § 2 wyniknie kwota złotych o więcej niż o jednym miejscu dziesiętnym, a razem setne części złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnej dziesiątej części złotego; w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszcza się.

§ 4. Podatnik, który przed dniem 1 maja 1924 r. uiszczył tytułem przedpłaty za pierwszy kwartał 1924 r. kwotę niższą od obliczonej w myśl §§ 2 i 3, winien dopłacić resztę do dnia 15 maja 1924 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

24256 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 50 groszy.

OD ADMINISTRACJI: PP. Prenumeratorów zalegających w opłacie Administracja Dz. Ustaw prosi o wpłacanie należności za Dz. Ustaw:

dopłata do I kwartału	60 groszy
prenumerata za II kwartał	3 zł. 35 „
skorowidz za II półrocze 1923 r.	35 „

PP. prenumeratory nowoprzybywający wpłacają po 3 zł. 35 gr. za każdy kwartał (t. j. I i II).